TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI
Sayı :21172
Tarih :11.11.2026

10/5055

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Habaş Demir Çelik Fabrikasında 18 işçinin iş cinayetinde hayatını kaybetmesi ve onlarcasının yaralanması üzerine işçilerin yaşamlarının pamuk ipliğine bağlı hale geldiği Türkiye coğrafyasında sistematikleşmiş ihmal politikaları sonucu işçi ölümleri artmaktadır. Yaşanan tablo işçi cinayetlerine karşı İş Sağlığı ve Güvenliği ilkelerince denetlenebilir iş yerlerini oluşturmak ve gerçekten hesap sorulabilirlik/hesap verebilirlik ilkelerini hayata geçirmek gerekmektedir. İşçilerin sözde iş kazası adı altında iş cinayetlerine kurban gitmesini engellemek, işyerlerinde olası hastalıkların önüne geçmek ve yaralanmalarını önlemek amacıyla Anayasa'nın 98'inci TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Burcugül ÇUBUK

İzmir Milletvekili

GEREKÇE

9 Kasım 2026 tarihinde Aliağa'da faaliyet gösteren ağır sanayi kuruluşu HABAŞ Demir Çelik Fabrikası'nda meydana gelen patlamada bilinen 18 işçi hayatını kaybetmiş, 12 işçi yaralanmıştır. Sözde bakım faaliyeti sırasında yaşanan bu facia, işçilerin yaşamlarının nasıl hiçe sayıldığını ve göz göre göre gelen ihmallerin nelere mal olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Etkin bir soruşturma yalnızca HABAŞ Demir Çelik Fabrikası'nda yaşanan bu işçi katliamını değil, bugüne kadar yaşanan tüm ihmal ve sorumlulukları da kapsamalıdır. İSİG Meclisi'nin raporuna göre yalnızca Ekim ayında 193 işçi hayatını kaybetmiştir. Bu, her gün ortalama 6 işçinin iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiği anlamına gelmektedir. İş cinayetlerinin bu denli sistematik hâle geldiği bir ülkede gerekli önlemlerin alınması, başta Türkiye Büyük Millet Meclisi olmak üzere tüm kamu kurumlarının sorumluluğundadır.

HABAŞ'ta yaşanan katliamda hayatını kaybeden işçilerden birinin 61 yaşında, emekli bir işçi olması, ülkedeki yoksulluğun ne denli derinleştiğini de gözler önüne sermektedir. İnsanların emekli olduktan sonra dahi çalışmak zorunda bırakıldığı bu koşullar, yoksulluk ile güvencesiz çalışma arasındaki bağı açıkça ortaya koymaktadır. Hem yoksullukla hem de işçi katliamlarıyla mücadele etmek için kapsamlı ve somut çalışmaların başlatılması gerekmektedir. 2026 yılında en az 1.930 işçi, 2025 yılında ise 2.105 işçi hayatını kaybetmiştir. Bu rakamlar yalnızca istatistiksel veriler olarak değerlendirilmemeli; Türkiye coğrafyasında yaşanan işçi katliamlarının boyutunu ve sürekliliğini ortaya koyan bir tablo olarak ele alınmalıdır. İş sağlığı ve güvenliği ilkeleri doğrultusunda bütün işyerlerinde denetimler sıklaştırılmalıdır. İşyerlerinde ortaya çıkabilecek tüm riskler ve ihmal ihtimalleri kayıt altına alınmalı, tespit edilen eksiklikler giderilmelidir. Denetimler yalnızca kâğıt üzerinde yürütülen prosedürlerden ibaret kalmamalı; yerinde, bağımsız ve şeffaf denetim mekanizmaları hayata geçirilmelidir.

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamında işverenler, işyerlerindeki riskleri değerlendirmek, gerekli iş sağlığı ve güvenliği önlemlerini almak ve bu önlemlerin

uygulanmasını sağlamakla yükümlüdür. Ancak patronların daha fazla üretim ve daha fazla kâr odaklı çalışma anlayışı, işçilerin yaşam ve güvenlik haklarının geri plana itilmesine, iş cinayetlerinin artmasına neden olmaktadır. Kanunun uygulanmasını sağlamakla yükümlü olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının etkin bir denetim ve yaptırım mekanizması işletmemesi de bu tablonun oluşmasındaki sorumluluklardan biridir.

Soma'da, Ermenek'te, İliç'te, Kastamonu Küre'de, Kozlu'da ve daha yüzlerce işyerinde işçi katliamları yaşanırken bu katliamlardan sorumlu olanlar hesap vermemiş; buna karşılık, söz konusu katliamlarda işçilerin ve ailelerinin haklarını savunan avukatlardan Can Atalay ve Selçuk Kozağaçlı halen cezaevinde tutulmaktadır.

AKP'nin 24 yıl önce iktidara gelmesinin ardından hayata geçirdiği politikalardan biri de 4857 sayılı İş Kanunu ile çalışma yaşamında esnek ve güvencesiz çalışma biçimlerinin yaygınlaşmasının önünü açmak olmuştur. Taşeron çalıştırmanın, esnek ve güvencesiz istihdamın yaygınlaştırılmasıyla bugünkü işçi katliamları tablosu arasında bir ilişki bulunmadığını söylemek mümkün değildir. Taşeron çalıştırmaya ve güvencesiz, esnek çalışma biçimlerine son verilmelidir. Yaşanan her iş cinayetinde sorumlular hakkında gerekli cezai yaptırımlar uygulanmalı, daha fazla üretim baskısı altında işçilerin iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinden yoksun bırakılmasının önüne geçilmelidir.

Bu gerekçelerle HABAŞ Demir Çelik Fabrikası'nda yaşanan facia tüm yönleriyle araştırılmalı; fabrikada ve HABAŞ bünyesindeki diğer işyerlerinde geçmişten bugüne yaşanan iş cinayetleri de soruşturma kapsamına alınmalıdır. Özellikle son yıllarda meydana gelen işçi katliamlarında ihmali bulunan kişi ve kurumlar ile sorumlular yeniden araştırılmalı, işçilerin yaşam hakkını güvence altına alacak önlemler belirlenerek hayata geçirilmelidir. Tüm bu süreçlerin kapsamlı biçimde incelenmesi, kamu kurumlarının denetim ve sorumluluklarının açığa çıkarılması ve benzer facialarn önlenmesine yönelik somut önerilerin geliştirilmesi amacıyla bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulmalıdır.

1	MERAL DANIŞ BEŞTAŞ	ERZURUM	
2	ÇİÇEK OTLU	İSTANBUL	
3	HAKKI SARUHAN OLUÇ	ANTALYA	
4	HALİDE TÜRKOĞLU	DİYARBAKIR	
5	ÖZGÜL SAKİ	İSTANBUL	
6	AYŞEGÜL DOĞAN	ŞIRNAK	
7	MEHMET RÜŞTÜ TİRYAKİ	BATMAN	
8	ZÜLKÜF UÇAR	VAN	
9	KAMURAN TANHAN	MARDİN	
10	HÜSEYİN OLAN	BİTLİS	
11	SEVİLAY ÇELENK	DİYARBAKIR	
12	YILMAZ HUN	IĞDIR	
13	ÖZNUR BARTİN	HAKKARİ	
14	ÖMER ÖCALAN	ŞANLIURFA	
15	NEJLA DEMİR	AĞRI	
16	FERİT ŞENYAŞAR	ŞANLIURFA	
17	CEYLAN AKÇA CUPOLO	DİYARBAKIR	
18	İBRAHİM AKIN	İZMİR	
19	KEZBAN KONUKÇU	İSTANBUL	
20	MAHMUT DİNDAR	VAN	